

[Tyroll]

Regionplanlægningen er lige så lidt værd. Den respekteres hverken af stat eller af kommune. Et eksempel var, at hovedstadsrådet udtalte sig om placeringen af D.O.N.G.s administrationsbygning i Hørsholm og i stedet anbefalede Høje-Tåstrup, der af regionplanen er udpeget som aflastningscenter. Staten, som altså er lig med D.O.N.G. i dette tilfælde, valgte at blæse på henstillingen og har nu bygget i Hørsholm.

Et andet eksempel på, hvor lidt alvorligt regionplanen tages, gælder en helt aktuel sag, da hovedstadsrådet i februar gav tilladelse til, at A. Jespersen & Søn opfører kontorhus til 1.200 ansatte i Nordhavnen i København. Afgørelsen er uforståelig, fordi regionplanen netop siger, at den type kontorvirksomhed skal ligge i Høje-Tåstrup, og så sent som i januar understreges det i forbindelse med en debat om revision af planen.

Det, der ser uforståeligt ud, når man vurderer det saglige, giver først mening, når man ser på persongalleriet bag beslutningen. Hvem er interesseret i byggeriet? Overborgmester Weidekamp. Hvem hører hovedstadsrådet i Københavns kommune om sagen? Overborgmester Weidekamp. Hvem føres hovedstadsrådets forhandlinger med i Københavns kommune, inden sagen forelægges til politisk behandling? Overborgmester Weidekamp. Hvem sidder som stor mand i hovedstadsrådet? Den samme overborgmester Weidekamp.

Da dette lovforslag var til første behandling i oktober 1980, talte socialdemokratiets ordfører, hr. Lerke, for indirekte valg til hovedstadsrådet, fordi, som han sagde, »det vil sikre den naturlige forbindelse imellem amter og kommuner og hovedstadsrådet«. Hr. Lerke kunne lige så godt have sagt, at det sikrer socialdemokratiske borgmestres suveræne magt omkring planlægnings spørgsmål i deres kommune. Her er simpelt hen tale om at sætte ræven til at vogte gæs.

De borgerlige partier har alle talt for en nedlæggelse af hovedstadsrådet og udlægning af opgaverne til amter og kommuner. VS kan være enig i, at en række administrative opgaver kan udlægges.

Men hvad med den overordnede fysiske planlægning, den kollektive trafik, sygehusplanlægningen, opgaver, der kræver en samlet behandling for hele regionen?

Omkring den fysiske planlægning er de borgerliges hensigt klar: med en udlægning af beslutningskompetencen til kommuner og amter vedrørende f.eks. byggeriets størrelse vil der blive givet los for kræfternes frie spil, og det er selvfølgelig det, man ønsker. Frederiksborg amt vil få mulighed for at plastre nordkysten til med helårsboliger uden smålig skelen til regionens behov for fritidsområder og de kommende beboeres lange og besværlige rejse til arbejde. Københavns kommune vil få mulighed for et uhæmmet boligbyggeri uden hensyntagen til, at denne kommune er skamløst overbebygget. Muligheden for at styre regionens byggeri i sydvestlig retning vil blive tabt på gulvet.

Omkring den kollektive trafik er hensigten fra de borgerlige lige så klar. Højrepartierne har hele tiden talt for privat busdrift, kun samordnet af et koordinerende organ. En øget privatisering af busdriften med tilbagevenden til de mange små private busselskaber vil yderligere forringe chaufførernes muligheder for at forbedre deres arbejdsbetingelser og lønforhold og vil gøre det sværere at sikre en kollektiv trafikbetjening af især yderområderne.

Omkring sygehusplanlægningen vil der fortsat være behov for en regional planlægning for at koordinere bl.a. specialefordelingen. Den overordnede styring måtte i givet fald ligge hos indenrigsministeren, hvilket kun ville være en yderligere centralisering, som VS ikke kan tilslutte sig.

VS har i lyset af regionens problemer og de øvrige løsningsforslag foretrukket en storamtsløsning, hvorved planlægningen og administrationen af de overordnede opgaver for en sammenhængende region blev varetaget af et direkte valgt politisk råd, der foretager egen skatteudskrivning, præcis som i det øvrige land, men storamtsløsningen ville samtidig ophæve centralkommunernes særstilling som både amts- og primærkommune og give anledning til at opdele ikke mindst Københavns kommune i overskuelige enheder. En sådan opdeling kan iværksættes under alle omstændigheder og bør være indeholdt i en kommende revision af hovedstadsordningen.

Sværere er det imidlertid umiddelbart at løse nogle af de problemer, der ville affødes af storamtet, nemlig at et amt, der omfatter 1,7 mill. mennesker, med dagens opgavefor-